

Wissel

Door Sidney Vollmer.

Dutchcouragefilm
Sidney@vollmer.nl
06-51313127

I/E. BUS - HALTE - DAG

Een radio speelt zacht, reclame. Pneumatisch gesis, piepende remmen.

FADE IN:

TOM (47), meer een gastheer dan een buschauffeur, drukt op een knop en speelt met zijn bedeltjesarmband terwijl hij de gangspiegel inkijkt.

De deuren SISSEN open. Bij de bushalte staat TINEKE, midveertig, roodomrande ogen en een oude tas bij zich. Alles is zwaar voor haar.

JEFFREY (29), een gestresste Chinees praat voor zich uit terwijl hij voordringt bij Tineke. Hij balanceert een opgevouwen laptop op zijn arm.

TOM
Goieemidda--

JEFFREY
(voor zich uit)
--als Mark dat wil, mag hij dat
lekker zelf doen.
(...)
Nee. Vijfenveertig tegen drie punt
vijf.

Jeffrey gooit zijn strippenkaart neer. STEMPEL.

JEFFREY
(interrumperend)
Nee, laat mij even ja?

Jeffrey loopt verder de bus in. We zien in zijn oor een Bluetooth oortje.

Tineke stapt in.

JEFFREY (O.S.)
Kijk ik zo naar. Ik bel je als ik
er ben.

Tineke kijkt Jeffrey na.

TOM
Goieemiddag.

Een HARDE KNAL.

Tineke schrikt en draait zich naar het geluid. Ook Tom kijkt naar de halte, meer geschrokken dan geirriteerd.

(CONTINUED)

CONTINUED:

TINEKE
(terugdraaiend)
Vijf haltes toch? Vredenhof?

Ze diept een paar losse euro's uit haar tas. Ontvangt een bestempeld kaartje.

SIL, een bezwete prepuber in een modderige voetbaltenuue, stapt de bus in. Slaat BAM! driftig zijn voetbal tegen de grond.

TOM
Zo... Gewonnen?

Sil heeft tranen in zijn ogen. Hij legt zijn strippenkaart neer. STEMPEL.

INT. BUS - LATER

Radio, zachtjes.

Met behulp van de gangspiegel kijkt Tom zijn bus in. We VOLGEN zijn ogen, kijkend naar iemand vrij achterin de bus...

Daar zit een Afrikaanse, joviale PRIESTER (68), naar de voorbijtrekkende stad te staren.

TOM

Laat zijn ogen over de priesterskledij glijden. De rozenkrans.

Dan laat hij zijn blik naar een andere plek glijden...

Enkele banken voor de priester zit AICHA (56), een Marokkaanse in een traditioneel gewaad. Ze houdt een papier in haar handen geklemd.

Aicha kijkt op haar horloge, mompelt zenuwachtig.

Naast zich zoontje YUSUF (8), likkend aan een lolly.

Een auto TOETERT.

TOM

haalt zijn blik meteen van de spiegel, checkt de straat. Knikt even verontschuldigend naar de auto, geeft weer gas.

TOM kijkt weer de gangspiegel in...

Halverwege de bus ziet hij een JONGE MOEDER (26) met dochter ROBIN (3) in een wandelwagen. De moeder speelt met haar kind.

Tom's ogen dwalen terug naar de straat, hij slaat af. Kijkt weer vlug naar zijn spiegel.

INT. BUS - GESPREK SIL.

Op de achterste bank heeft Sil demonstratief veel ruimte ingenomen. Een mobiele telefoon in zijn hand.

CLOSE UP op telefoonscherm: "Belt papa kantoor".

TELEFOONSTEM #1(O.S.)

Hallo?

SIL

We hebben verloren.

Stilte.

TELEFOONSTEM #1 (O.S.)

Wat verloren?

SIL

En Paul heeft me gewisseld!

TELEFOONSTEM #1 (O.S.)

Waar heb je het over? Peet, flikker op met je kutgeintjes, de groeten--

SIL

(huilend)

--Niet ophangen! Niet weer ophangen papa!

INT. BUS - GESPREK AICHA

Het papier in Aicha's handen is een kladje met een handgeschreven reisschema. Eronder de afkorting "EHBO" en een telefoonnummer.

AICHA

(zenuwachtig)

Ins'Allah... Ins'Allah.

Yusuf likt verveeld zijn lolly. Aicha pakt haar mobiel, geeft deze aan Yusuf.

AICHA

(Marokkaans)

Yusuf. Bel nog eens.

YUSUF

We zijn er toch bijna!

Zijn moeder kijkt hem streng aan. Héél streng.

YUSUF

Wat moet ik zeggen?

(CONTINUED)

CONTINUED:

AICHA
(Marokkaans)
Of je vader al geopereerd is en dat
we er nu aankomen.

Hij pakt de telefoon aan.

AICHA
En of het goed gaat, dat eerst.
Gaat het goed. En dan...
(afdwalend)
Ins'allah.

Yusuf typt het nummer in.

TELEFOONSTEM #2
(onhoorbare groet)

YUSUF
(in telefoon)
Hij doet 't. Wat moest ik vragen?
oh ja. Dokter gaat 't goed?

AICHA
(Marokkaans)
Met Ahdem Bulyaz!

Yusuf gebaart kwaad stil te zijn, luistert geconcentreerd naar de telefoon.

YUSUF
Met mij gaat goed. Weet jij hoe't
met papa is?
(...)
Van de steiger gevallen.

INT. BUS - GESPREK TINEKE

Tineke zit halverwege. Alleen. Vechtend tegen haar tranen.

In het gangpad vlak achter haar speelt de jonge moeder nog steeds met Robin, los in haar kinderwagen.

Robin kijkt plots weg van haar moeder en staat al even plotseling op uit de kinderwagen.

Ze loopt op Tineke af, pakt haar knieën vast.

ROBIN
Hallo.

Tineke kijkt de peuter verbouwereerd aan, draait dan vragend om naar de moeder, die bemoedigend toeknikt.

TINEKE
Dag.

(CONTINUED)

CONTINUED:

ROBIN
Niet huilen, o.k?

TINEKE
Ik... Ik huil niet.

Robin probeert op Tineke's schoot te klimmen. Tineke kijkt weer om naar de moeder die knikt, "toe maar".

Tineke zet Robin op haar schoot. Robin knuffelt Tineke. Een knuffel die heel, heel welkom is.

ROBIN
Jij bent lieve mama.

Tineke barst in tranen uit.

TINEKE
(vermamt zich)
Wat ben jij een mooi meisje!

ROBIN
Niet huilen.

Robin pakt dan een klein, vies teddybeertje uit de boodschappentas.

KIND
(over beertje)
Tommy zegt dat je niet verdrietig
meer moet zijn. En je hoeft niet
elke week langs te komen. Goed?

Tineke staart het kind aan. Deze boodschap is niet aan dovemansoren gericht.

TINEKE
(opgelucht)
Wat ben jij een mooi meisje.

CLOSE UP op de gangspiegel. De buschauffeur bekijkt Tineke en het kind. Hij plukt aan een bedeltje. We horen het tikken op een keyboard.

INT. BUS - GESPREK JEFFREY

Jeffrey staart naar zijn beeldscherm.

CLOSE ON

een spreadsheet, getiteld: "Mijn Doelen". Aan het einde van iedere regel staat "TARGET GEHAALD".

Eén regel springt er uit, "TARGET MISLUKT" staat er in rode letters. Dat is waar Jeffrey naar staart.

(CONTINUED)

CONTINUED:

Hij klapt zijn laptop dicht.

JEFFREY

Nee, ik ben veels te nieuwsgierig
om nu op te hangen.

Het bluetooth oortje in zijn oortje knippert. Hij belt.

JEFFREY

Wat heb je verloren?

(...)

Verliezen? Dat... Dat hebben we
allemaal! En die Paul, die doet dat
toch niet zomaar?

INT. BUS - PRIESTER

De priester houdt zijn grote mobiel onwennig tegen zijn oor,
"Mij verras je niet".

YUSUF

(onhoorbaar)

PRIESTER

Wat vervelend, jongen. Wat
vervelend. Maar wat er ook gebeurt,
ze doen hun best, de dokters. En
God doet ook zijn best, dat weet je
toch?

AICHA

AICHA

(Marokkaans)

Die dokter is gelovig?

CLOSE ON

De gangspiegel: de priester en de Marokkaanse jongen zien we
tegelijkertijd bellen.

PRIESTER

luistert glimlachend naar de telefoon.

PRIESTER

Ik zou me niet teveel zorgen maken.
Zeg maar tegen je moeder dat ze
zich geen zorgen moet maken. Goed
jongen? Hoe heet je eigenlijk?
Yusuf? Nou, je zoekt zo naar de
dokter en alles komt goed, alles
komt goed. Doei Yusuf!

YUSUF

Lacht.

YUSUF
U ook doei.

Hij hangt op, kijkt zijn moeder aan.

YUSUF
(met bravoure)
Alles komt goed!

Aicha glimlacht, geeft haar zoon een aai over zijn bol. Ze dept de tranen in haar ogen.

SIL

Wrijft met zijn mouw tranen uit zijn ogen, luistert naar de telefoon.

SIL
Ja. Maar je komt nooit kijken!

JEFFREY

JEFFREY
Ik ben niet je v...
(zich bedenkend)
Papa is gewoon hartstikke druk.
Papa weet soms niet of dat goed is, dan denkt ie: ik moet genieten en lekker voetbal kijken en niet werken op zaterdag. Niet werken als jij voetbalt. Maar ik moet target's halen, en wil niet mislukken, snap je dat? Targets, doelen!

Hij staart nogmaals naar het rode woord op zijn scherm. We zien nu ook het begin van de regel. Er staat: Meer voor mensen doen.

JEFFREY
Ik ga vaker voetbal kijken.

SIL
En ik doe zo hard mijn best! En het lukt maar niet. Het lukt nooit!

JEFFREY
Tuurlijk wel. Gewoon je best blijven doen. En of papa nou wel of niet komt kijken, papa is heel, heel trots op jou. Snap je dat?
(MORE)

(CONTINUED)

CONTINUED:

JEFFREY (CONT'D)

En of ie nou komt kijken of niet,
papa vindt jou heel goed
voetballen. En weet je--

De bus REMT.

CLOSE ON

De gangspiegel. Tom kijkt naar het verkeer voor zich. De passagiers in de bus schokken terug naar achteren. Gemompel.

De radio speelt zachtjes.

TOM heeft de bus net op tijd tot stilstand gebracht. Op enkele centimeters van de voorkant wacht een kleine auto op het verkeerslicht.

De autobestuurder TOETERT. Steekt zijn middelvinger op naar de bus.

TOM

Sorry.

Het licht springt op groen. De auto en bus trekken op.

We kijken de bus in.

Alle personen die we hebben ontmoet zien we op dezelfde plekken zitten. Maar iedereen zwijgt.

JEFFREY

tikt agressief op zijn laptop. De spreadsheet laat niet de woorden "targets gehaald" zien, maar eindeloze rijen cijfers.

TINEKE

speelt gedachteloos met het kinderspeelgoed, de tas tussen haar benen geklemd.

ROBIN

vastgegespt in de kinderwagen, huilt. Haar moeder werk haar make up bij.

SIL

stuitert driftig met zijn voetbal.

PRIESTER

glimlacht nietsvermoedend naar de wereld.

AICHA

kijkt bezorgd prevelend naar buiten, Yusuf likt aan zijn lolly.

(CONTINUED)

CONTINUED: (2)

Deze mensen hebben duidelijk niets met elkaar gedeeld. We hebben zitten kijken naar de dagdroom van de buschauffeur. De chauffeur haalt zijn ogen van de spiegel, speelt met zijn bedeltje.

Hij zucht berustend voor zich uit.

INT. BUS - HALTE 2 - DAG

De bus stopt, de deuren sissen open.

Jeffrey loopt richting uitgang. Zijn Bluetooth-oortje flitst als hij wordt gebeld. Hij wil het gesprek beginnen vlak voor hij uitstapt...

Maar kijkt dan ineens naar Sil, achterin de bus.

SIL

Pakt zijn bal vast, kijkt naar

JEFFREY

Duidelijk nadenkend: ken ik hem ergens van? Ze blijven elkaar aanstaren. Sil zijn stuursheid is verdwenen.

JEFFREY

draait zich dan naar de uitgang en stapt uit.

JEFFREY
(in telefoon)
Ja, zeg het maar.

EXT. STRAAT BIJ HALTE - DAG

Jeffrey loopt weg van de halte. We zien in de zijspiegel Tom kijken naar Jeffrey die over de stoep loopt.

Tom kijkt dan naar de bushalte.

INT. BUS - TOM - DAG

Voor de deur staan een RASTAFARI, een RELNICHT en TWEE JAPANSE SCHOOLMEISJES.

Tom straalt terwijl hij zijn stempel verstelt.

TOM
Goeiemiddag.

STEMPEL

EINDE.